

ODELŻYĆ (2) *vb pf*

3 sg m con by odelżył (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. *Udzielić zwłoki, poczekać [komu] (1) : Pan kazał by go zwleczone/ A miotłami všieczono: On fie przed nogi położył/ By mu Pan máło odelżył BierEz A2v.*

2. *Prawdopodobnie: Przebaczyć, zlitować się [komu] (1) : non si rediisset pater ei veniam daret, By też dobrze ociec nádźzedł yednák by mu nie odelżył. Mącz 249d.*

Formacje współrdzenne cf LŻYĆ.

Synonimy: 1. odemknąć, odłożyć, odwlec, przedłużyć, zamieszkać, zawiesić.

Cf ODELŻENIE

MM